

Sygn. akt I C 879/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Warzocha

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2016 roku na rozprawie

sprawy z powództwa Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. na rzecz pozwanego M. K. kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 879/15

UZASADNIENIE

Pozwem z 17 czerwca 2014 r. powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. K. kwoty 29.096,01 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwany zawarł w dniu 14 kwietnia 1999 r. z (...) Bankiem (...) S. A. umowę bankową, na podstawie której uzyskał określoną w umowie kwotę pieniędzy, jednocześnie zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego zobowiązania, wobec czego niespłacona wierzytelność stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie. Przedmiotowa wierzytelność została w dniu 28 lutego 2006 r. sprzedana na rzecz powoda, który w dniu 22 września 2009r. zawarł z pozwanym ugodę. W ugodzie tej pozwany uznał swój dług wobec powoda w wysokości 39.168,13 zł, który miał spłacać w systemie ratalnym. Pozwany spłacił jednakże wyłącznie 10.400 zł z kwoty należności głównej, wobec czego – zgodnie z postanowieniami ugody – cała należność, wraz ze skapitalizowanymi odsetkami za opóźnienie, stała się natychmiast wymagalna. Powód wzywał pozwanego do zapłaty, jednak bezskutecznie.

Nakazem zapłaty z dnia 11 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa stwierdzając, iż kwestionuje jakoby powód miał wobec pozwanego jakiejkolwiek wymagalne wierzytelności. Niezależnie od powyższego podniósł także zarzut przedawnienia roszczeń. W piśmie z dnia 8 października 2015 r. pozwany wskazał, iż strona powodowa nie wykazała umocowania osób podpisujących w imieniu banku ugodę z pozwanym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 kwietnia 1999 r. została zawarta umowa pożyczki pomiędzy Bankiem (...) S. A. w K. a M. K.. Umowa ta została przez bank wypowiedziana z uwagi na brak spłaty zadłużenia. W dniu 11 grudnia 2000 r. bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), któremu Sąd Rejonowy w Gdańsku nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2001 r., wydanym w sprawie II Co 3484/01.

/ **dowód** : umowa pożyczki wraz z ogólnymi warunkami udzielania i spłaty pożyczek – k. 97-98, wypowiedzenie – k. 99, wezwanie do zapłaty – k. 100, bte – k. 101, postanowienie z dnia 10 sierpnia 2001 r. – k. 102/

W dniu 28 lutego 2006 r. została zawarta umowa przelewu wierzytelności pomiędzy (...) Bankiem (...) S. A. w K. (następcą prawnym Banku (...) S. A. w K.) i Prokura Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W.. Umowa obejmowała m.in. wierzytelność przysługującą bankowi od M. K..

/ **dowód** : umowa cesji wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy – k. 68-71/

W dniu 22 września 2009 r. podpisano dokument mający być ugodą pomiędzy M. K. a Prokura Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W., jednakże w imieniu wierzyciela podpisała ją A. T. (1) reprezentująca (...) S. A. W treści tego dokumentu zawarte było oświadczenie M. K. o uznaniu długu w kwocie 39.168,13 zł.

/ **dowód** : ugoda – k. 72-74/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które nie budziły żadnych wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności i prawdziwości.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie z uwagi na skutecznie podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia.

Jako że 10-letni termin przedawnienia przewidziany w art. 125 § 1 k.c. nie znajduje zastosowania do roszczeń stwierdzonych bankowym tytułem egzekucyjnym zaopatrzonym w klauzulę wykonalności (zob. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r., III CZP 101/03), przedawniają się one w terminie 3-letnim (art. 118 k.c.), który po przerwie wywołanej wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności biegnie na nowo (art. 124 § 1 k.c.) od ukończenia postępowania klauzulowego.

Zgodnie natomiast z przepisem art. 123 § 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się m.in. przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (pkt 1), przez uznanie roszczenia przez osobę przeciwko której roszczenie przysługuje (pkt 2) lub wszczęcie mediacji (pkt 3).

Na podstawie dowodów zgromadzonych w niniejszej sprawie stwierdzić można, iż postępowanie klauzulowe zakończyło się w sierpniu 2001 roku. Powód przedłożył wprawdzie również dokument zawierający wniosek o wszczęcie egzekucji, jednak na podstawie tego dokument nie sposób stwierdzić, czy faktycznie wniosek ten został złożony, do jakiego komornika i czy na jego podstawie wszczęto postępowanie egzekucyjne.

Do przerwania biegu przedawnienia faktycznie doszło natomiast w dniu 22 września 2009 r., kiedy to miało dojść do podpisania ugody. Pozwany słusznie podniósł, iż strona powodowa, wbrew ciężącemu na niej z mocy art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. obowiązkowi, nie wykazała umocowania osoby podpisującej ugodę w imieniu banku – na dokumencie tym widnieje podpis A. T. (1) reprezentującej (...) S. A. Strona powodowa nie wykazała żadnej inicjatywy dowodowej ani w

celu wykazania umocowania (...) S. A. do reprezentowania powoda, ani umocowania A. T. (2) do reprezentowania (...) S. A. Tym samym nie sposób przyjąć aby powód złożył oświadczenie o zawarciu z pozwanym ugody. W treści ugody zawarte było jednak oświadczenie M. K. o uznaniu długu, które jest czynnością jednostronną, dlatego pomimo faktu, iż w świetle zgromadzonych dowodów nie można uznać, by do zawarcia ugody w istocie doszło, to jednak bieg terminu przedawnienia przerwano jednostronnym uznaniem długu przez pozwanego. Pozew w niniejszej sprawie wniesiony został jednak dopiero w dniu 17 czerwca 2014 r., a więc do ponownego przerwania terminu przez wniesienie pozwu doszło w ponad półtora roku po upływie terminu przedawnienia, co skutkować musi oddaleniem powództwa, o czym orzeczono w pkt. I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zasądzając na rzecz pozwanego od powoda, jako strony przegrywającej sprawę, zwrot całości kosztów procesu, na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego i opłata skarbową od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...).